

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 173. Et cæpit flere. v. 72.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

quod in mundo altum & honoratum est. Certe bene ostendebat hoc ille, qui timens separari à te, dicebat: *Quo ibimus verba aeterna vita habes.* Infelices vero illi erant qui dixerunt, *durus est hic sermo.*

O Deus, cupio & ego acquiescere in verbis tuis, cupio illorum veritate perfundi, imò confundi, quando male egi. tunc, tunc ea mihi inculca, tunc dic mihi: *Hoom meus, quid feci tibi, aut in quo molestus fui tibi.* Hæc cine reddis Domino Deo tuo Homo stulte & insipiens! &c.

§. 173. *Et capit flere. v. 72:*

Tactus galli cantu & recordatione verborum Christi Petrus, agnos- cens, quam certo eueniant, quæ Christus prædixerat hac ipsa nocte euen- tura capit flere: maluit enim ipse suum accusare peccatum, vt iustificaretur fatendo, quam grauaretur dissimulando vel negando, & ideo fleuit, non est iam quærere: quare fleuit, quia culpa obrepit grauis res est culpa, Ego soleo flere si culpæ mihi occasio desit, hoc est, si me non possum vindicare: si non obtineo quod improbe cupio. Petrus doluit & fleuit, quia errauit. Non inuenio quid dixerit, inuenio quod fleuerit, lachrymas eius lego, excusationem non lego, sed quod defendi non potest, abluí potest, lauent lachrymæ delictum, quod pudor est voce confiteri. Et veniæ fletus consulunt & verecundiæ lachrymæ sine horrore culpam loquuntur. Lachrymæ crimen sine offensione verecundiæ confitentur. Lachrymæ veniam non postulant, sed merentur. Inueni cur tacuit Petrus, ne tam cito veniæ petitio plus offenderet. ante flendum est; postea precandum, Dominus Iesus, inquit Magnns Leo, qui intra Pontificale consilium solo corpore tenebatur trepidationem discipuli foris positi diuino vidit intuitu, & pauertis animû, mox & respexit, & erexit & in fletus pœnitudinis incitauit, Felices, sanctæ Apostole, lachrymæ tuæ, quæ ad diluendam culpam negationis virtutem sacri habuerunt baptismatis. Adfuit enim dextera Domini Iesu Christi, quæ labentem te, priusquam deijcereris exciperet, & firmitatem standi in ipso cadendi periculo recepisti. Vidit in te Dominus non fidem fictam, non dilectionem auersam sed constantiam fuisse turbatam, Abundauit fletus, vbi non defecit affectus; & fons charitatis lauit verba formidinis, nec tardatum est remedium abolitionis; vbi non fuit iudicium voluntatis.

A H quis dabit capiti meo aquam & oculis meis fontes lachrymarum, vt libeat mihi, ô Petre, tecum flere amare, ob multa mea peccata & graua, in te solum turbata fuit dilectio, mansit fides, in me sæpe & diu- tius abolentur; in te solum modo, in me sæpe extincta est. In ore solum, ego corde

corde negavi Creatorem frequentius dum creaturas eius ipsomet dilexi
ardentius, & necdum fluunt in me lachrymæ, etsi petra cordis mei multo-
ties percutiatur: Iesu labentem me respice, & videndo corrige, vt foras
exeam, & solitudinem quæram, malum consortium deseram, naturæ exu-
am corruptionem, antiquas relinquam consuetudines, & desiteam noctes
& dies peccata mea: sed heu mihi! infelix anima in tantis peccatis, quid
primum plorabo? quid primum plangam? Cecidi grauiter, corruui mise-
rabiliter: quod bene viuerem vltro promisi, quod sum pollicitus raro ser-
uauui, sæpe ad peccatum meum redij, nunquam perfectè mores mutauui.
Ego multis causa malorum fui, propter me multorum proposita bona e-
uacuata sunt. Quid faciam cum venerit tremendi formido iudicij? Quid
respondebo? flete me cælum & terra. luge me omnis creatura, plorate me
omnia elementa, orate pro me ad Dominum viri sancti, obsecrate pro me
plebs omnis sanctorum: si forte recipiat me Deus, si forte deleat pecca-
tum meum, si forte præster mihi misericordiam.

CAP. XV.

§. 174. *Et confestim mane consilium facientes Summi Sacerdotes cum Se-
nioribus, & Scribis, & vniuerso concilio. v. 1.*

Et confestim, hoc est, cum festinatione, & sine mora accurrerunt
mane ad consilium malignum Sacerdotes Summi, cum Senioribus &
Scribis, vt Iesum quem dolo tenebant, iterum iudicarent, iudicatum tra-
derent Pontio Pilato Præsidi, vt ab illo occideretur sine nouo processu a-
lioue examine quam suo, & suis testimonijs. vnde sicut tota nocte mini-
stri vigilabant apud Iesum vt etiam omni momento varijs & nouis semper
molestijs, vexationibus, ignominijs, illusionibus verbo & facto grauarent,
ne quietem vllam ei concederent: ita Magistri insomnem duxere illam no-
ctem, vt quidam putant, malitiose studentes, quibus argumentis etiam sub
specie veri possent innocentem Iesum condemnare, ei detrachere apud
Præsidem, vt fidem ipsorum dictis simpliciter adhiberet, atque eum sine
vltiore inquisitione iustitiæ vti reum crucifigeret, & ita fecerunt.

O Congregatio iniqua, ò peruersum concilium, quod sua acta reuideri
recusat, dicens, contra omnia quæ ratio recta remonstrat, hoc solum:
hoc satis discussum est à viris sapientibus &c. O inuidia, quo non detrudis
homines? Christus Deus, ipse profitendo, veritatem tantopore testimonijs
scripturæ & miraculis probatam, quæritur ad mortem qui author est vitæ
& solus sine peccato, & quidem confestim, mane ante lucem à Pontifici-
bus, Senioribus, Scribis, doctis & indoctis, vt destruant veritatem, quid mi-
rum

rum